

ПОНЯТТЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ТА МЕДИЧНОЇ ПОСЛУГИ

Актуальність даного питання полягає у тому, існує важливість проведення дослідження з метою формулювання терміну «медична послуга» та його нормативно-правового закріплення у національному законодавстві допоможе законодавцю розкрити природу даних правочинів, надати чітку відповідь з приводу тотожностей та розбіжностей даних дефініцій та надати роз'яснення з приводу доцільності його використання.

Метою дослідження статті є формулювання висновку питань дефініцій «медична допомога» та «медична послуга» у сфері медичних правовідносин, їх подібності та відмінності, місце у національному законодавстві.

Об'єктами матеріалу дослідження під час процесу аналізу діяльності вітчизняних вчених у сфері дослідження цього питання я хотів би відзначити: Гіжевського В.К, Головченко В.В, Майданик Р.А., Гайдай Н., а також нормативно-правові акти що регулюють медичну діяльність, а саме Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», Закон України про «Про ліцензування видів господарської діяльності», Цивільний кодекс України та ін. Автором було використано порівняльно-правовий метод з метою оцінки дефініцій «медичної допомоги» та «медичної послуги», структурно-функціональний та теоретичний під час дослідження структури та правового статусу ключових елементів «медичної допомоги» та «медичної послуги».

Результатами проведеного дослідження та їх новизна полягає у чіткому формулюванні розуміння поняття «медична допомога» та «медична послуга», їх властивостей, розбіжностей та взаємозв'язку у сфері охорони здоров'я з урахуванням нормативно-правового трактування даних дефініцій законодавцем та вітчизняними науковцями.

Виклад основного матеріалу дослідження

На даному етапі розвитку національного законодавства немає чіткого розуміння терміну «медична послуга», як у медичній літературі, так і у нормативно-правових актах України. Гіжевський В.К, Головченко В.В визначають медичну послугу як технологічний процес, що виходить за межі медичної допомоги та надається на платній основі по проханню фізичної особи [1]. Н. Гайдай ототожнює «медичні послуги» з «медичною допомогою» і зазначає, що обидва поняття передбачають медичну діяльність, під якою можна розуміти комплекс заходів, що здійснюються в межах єдиного процесу профілактики, діагностики, лікування та реабілітації пацієнта [2].

Поняття «медичної допомоги» та «медичної послуги» ототожнюються або використовуються як антоніми, що унеможлиблює використання даного терміну на законодавчому рівні, а також позбавляє конкретики поняття «допомоги» та «послуги». Рішенням Конституційного суду України від 29 травня 2002 року, N 10-рп/2002 було констатовано відсутність положень у

чинних нормативно-правових актах терміну «медична послуга», що унеможлиблює можливості законодавця провести юридичну відмінність цих понять [3].

Відповідно до Закону України «Про захист прав споживачів», послуга - діяльність виконавця з надання (передачі) споживачеві певного визначеного договором матеріального чи нематеріального блага, що здійснюється за індивідуальним замовленням споживача для задоволення його особистих потреб [4, ст. 1]. Відповідно до Цивільного кодексу України, здоров'я, життя, честь та гідність особи – є видом особистих немайнових благ людини що охороняються державою [5, ст. 201]. З приводу терміну «суб'єкт господарювання, даний термін наведено у наказі Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України 20.08.2002 № 255, суб'єкт господарювання – фізична або юридична особа, учасник господарських відносин, що здійснює в Україні виробництво та/або реалізацію продукції (виконання робіт та надання послуг) з метою чи без мети одержання прибутку[6, ст. 1].

Так як медична допомога є видом господарської діяльності, то до виконавця пред'являються кваліфікаційні вимоги що регулюються дозвоільною системою держави у вигляді видачі ліцензії на ведення медичної діяльності в Україні. Це регламентується Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності» [7, ст. 7].

*Висновки*у Провівши аналіз цього питання можна прийти до висновку що медичні послуги – це взаємовідносини між пацієнтом та суб'єктом господарювання у сфері надання медичної допомоги. Це є видом господарської діяльності медичних закладів охорони здоров'я або фізичних осіб підприємців у сфері надання медичної допомоги, який є об'єктом дозвоільної системи національного законодавства у сфері ліцензування господарської діяльності здоров'я або фізичних осіб підприємців у сфері надання медичної допомоги, що полягає у застосуванні спеціальних заходів охорони здоров'я, основною метою яких є поліпшення загального (фізичного та психологічного) стану людини, налагодження функціонування її окремих аспектів життєдіяльності (органів життя, системи їх взаємодії або психічного сприйняття оточення), а також досягнення естетичної відповідності побажанням пацієнта.

Список використаних джерел:

1. Популярна юридична енциклопедія /Кол. авт.: В. К. Гіжєвський, В. В. Головченко та ін. К. : Юрінком Інтер, 2002. – 528 с
2. Гайдай Н. Правове регулювання та особливості договорів про надання медичних послуг / Н. Гайдай // Юридичний журнал. — 2010. — № 10. — С. 55–58.
3. Про розгляд справи за конституційним поданням 53 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 49 Конституції України «у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно» (справа про безоплатну медичну допомогу): Рішення Конституційного Суду України від 29 травня 2002 р. – N 10-рп/2002 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v010p710-02/>
4. Закон України про «Захист прав споживачів»: від 12.05.1991 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 1023-XII, Ст. 1.

5. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 435-IV – Ст. 201.
6. Наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України «Про затвердження Положення про штрихове кодування товарів» від 20 серпня 2002 р. №255 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 5 вересня 2002 р. за № 733/7021) // Офіційний вісник України. - 2002. - Ст. 1.
7. Закон України про «Про ліцензування видів господарської діяльності»: від 02.03.2015 р. // Відомості Верховної Ради України.– 2015. – № 222-VIII, Ст. 7.